

อิมามโคมัยนี กับแนวรบปาเลสไตน์

บรรจง บินกาชัน

ปาเลสไตน์เป็นดินแดนสำคัญแห่งหนึ่งซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจของโลก ทั้งนี้เพราะในทางประวัติศาสตร์ ดินแดนแห่งนี้เป็นดินแดนที่มีความผูกพันกับศาสนาที่สำคัญ ๆ ของโลก นั่นคือ ศาสนายูดาห์ ศาสนาคริสต์และอิสลาม และที่สำคัญสำหรับมุสลิมก็คือ แผ่นดินแห่งนี้เป็นที่ตั้งของศาสนสถานอันสำคัญของอิสลาม นั่นคือ มัสญิดอัล-อักซอ ซึ่งเป็นกิบลัตแห่งแรกของมุสลิม

ในทางภูมิศาสตร์ แผ่นดินแห่งนี้เปรียบเสมือนจุดยุทธศาสตร์สำคัญของโลก เพราะมันเป็นแผ่นดินที่เชื่อมต่อทวีปที่สำคัญไว้สามทวีป นั่นคือ ทวีปเอเชียทางด้านตะวันออก ทวีปแอฟริกาทางด้านตะวันตก และทวีปยุโรปทางตอนเหนือ

นอกจากนั้นแล้ว จากการสำรวจทางธรณีวิทยาเมื่อประมาณครึ่งศตวรรษที่ผ่านมาได้มีการค้นพบว่าใต้แผ่นดินแห่งนี้มีทรัพยากรแร่ธาตุมูลค่ามหาศาลฝังอยู่โดยเฉพาะน้ำมันซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของโลกยุคใหม่ที่ต้องอาศัยพลังงานผลักดันชีวิตให้ก้าวไปข้างหน้า

ด้วยความสำคัญดังกล่าวมาข้างต้น ดังนั้น ชาตินาซีอานาจนักล่าอาณานิคมแผนใหม่จึงพยายามหาทางเข้าครอบครองดินแดนแห่งนี้เพื่อที่จะก้าวขึ้นไปสู่ความเป็นเจ้าโลกของตน

แผนการดังกล่าวเริ่มต้นอย่างสกดปรกด้วยการทำลายอาณาจักรอิสลามอูษมานียะฮ์ แล้วฉีกอาณาจักรนี้ออกเป็นชิ้น ๆ โดยการตั้งรัฐชาติต่าง ๆ ขึ้นในอาณาจักรอิสลามซึ่งไม่มีพรมแดนทางด้านภูมิศาสตร์

เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์หรือภาษามาเป็นสิ่งกีดกันความสัมพันธ์ฉันพี่น้องของประชาชาติมุสลิม หลังจากนั้น มหาอำนาจตะวันตกก็สนับสนุนขบวนการไซออนิสต์ตั้งรัฐบาลอิสราเอลขึ้นมาในปี ค.ศ. 1947

ทันทีที่รัฐอิสราเอลถูกสถาปนาขึ้นมา รัฐอิสราเอลก็เริ่มสร้างปัญหาให้แก่โลกและมนุษยชาติ เพราะรัฐอิสราเอลนั้นเป็นลูกนอกสมรสของอังกฤษ อเมริกาและรัสเซียที่ก่อกำเนิดขึ้นมาบนคราบเลือด ชีวิตน้ำตาและกองกระดูกของชาวปาเลสไตน์ที่เป็นเจ้าของแผ่นดินอยู่ก่อนมานานนับเป็นพันปี ไม่เพียงแต่เฉพาะชาวปาเลสไตน์เท่านั้น รัฐอิสราเอลยังเป็นปัญหาต่อชาวอาหรับในประเทศต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ อีกด้วย ทั้งนี้เพราะอิสราเอลมิได้จำกัดการปล้นแผ่นดินปาเลสไตน์ไว้เท่าที่ตัวเองปล้นได้มาแต่แรกเท่านั้น แต่ความทะเยอทะยานของรัฐบาลไซออนิสต์จึงต้องการที่จะได้แผ่นดินตั้งแต่แม่น้ำไนล์ถึงแม่น้ำยูเฟรติสซึ่งในปัจจุบันนี้คือดินแดนของอียิปต์ อิรัก ซีเรีย เลบานอน จอร์แดน ตุรกีและซาอุดีอาระเบีย ไว้ในแผนที่อาณาจักรอิสราเอลอันยิ่งใหญ่ของตนอีกด้วย

ด้วยเหตุนี้เอง หลังจากที่รัฐอิสราเอลก่อกำเนิดขึ้นมา รัฐบาลไซออนิสต์จึงได้ทำสงครามขับไล่ เช่นฆ่าสังหารชาวปาเลสไตน์ทั้งคนชรา เด็กและผู้หญิงออกจากมาตุภูมิที่คนเหล่านี้เคยอยู่อาศัยกันมาอย่างมีความสุขตั้งแต่ครั้งบรรพกาลและนำเอาชาวยิวที่อพยพมาจากส่วนต่าง ๆ ของโลกเข้าไปตั้งถิ่นฐานแทนคนเหล่านั้น แต่เป็นเรื่องที่น่าแปลกอย่างยิ่งที่พฤติกรรมอันโหดร้ายป่าเถื่อนนี้ดำเนินไปภายใต้การเพิกเฉยของสหประชาชาติซึ่งเป็นองค์การที่ถูกตั้งขึ้นมาเพื่อรักษาสันติภาพของโลก

นอกจากอาชญากรรมทำลายล้างเผ่าพันธุ์ การปล้นชิงแผ่นดินทรัพย์สินของชาวปาเลสไตน์แล้ว รัฐบาลไซออนิสต์ยังพยายามเหยียบย่ำและหาทางทำลายความศรัทธาของชาวมุสลิมทั่วโลกโดยพยายามทำลายมัสญิดอัล-อักซอซึ่งเป็นกิบลัตแห่งแรกของมุสลิมด้วยการขุดทำลายรากฐานของตัวอาคารมัสญิดทั้งนี้เพื่อที่จะสร้างวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาขึ้นมาทับแทน และนอกจากนี้แล้ว รัฐบาลไซออนิสต์ยังได้พยายามที่จะสถาปนาเมืองเยรูซาเล็มซึ่งเป็นแผ่นดินที่ตั้งของมัสญิดอัล-อักซอให้เป็น

เมืองหลวงของรัฐอิสราเอลอีกด้วย

เป็นกฎธรรมชาติที่ว่าที่ไหนมีการกดขี่ ที่นั่นย่อมมีการต่อสู้ ชาวปาเลสไตน์ที่ถูกเข่นฆ่าสังหารและขับไล่อันร่วมกันจัดตั้งขบวนการต่อต้านรัฐบาลไซออนิสต์ของอิสราเอลตั้งแต่เริ่มแรกเป็นต้นมาโดยมีชาติอาหรับต่าง ๆ ในภูมิภาคตะวันออกกลางให้การสนับสนุนอยู่ แต่น่าเสียดายที่การสนับสนุนการต่อสู้ของชาวปาเลสไตน์นั้นวางพื้นฐานอยู่บนผลประโยชน์ของชาติเป็นหลักและขบวนการกู้ชาติปาเลสไตน์เองก็ต่อสู้ด้วยอุดมการณ์ชาตินิยม ด้วยเหตุนี้ ถึงแม้วันเวลาจะผ่านไปสี่สิบกว่าปีแล้ว ต้องสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินไปเป็นจำนวนมากมายมหาศาลแล้วก็ตามเค้าแห่งชัยชนะเหนืออิสราเอลของชาติอาหรับต่าง ๆ ก็ยังไม่ปรากฏให้เห็น แต่ในทางตรงกันข้าม ยิ่งนับวัน รัฐบาลไซออนิสต์ที่ยึดครองแผ่นดินที่ตั้งของมัสญิดอัล-อักซออยู่ก็ดูเหมือนจะยิ่งเข้มแข็งขึ้น

เป็นเรื่องแปลกมากที่ว่าในขณะที่บรรดาชาติอาหรับมุสลิมในตะวันออกกลางทุ่มเทสนับสนุนการต่อสู้ของขบวนการปาเลสไตน์นั้น อิหร่านในสมัยการปกครองของชาห์ปาลีเวลกลับเป็นประเทศมุสลิมประเทศเดียวในตะวันออกกลางที่วางเฉยในปัญหานี้และมีความสัมพันธ์อันดีกับอิสราเอล

แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากการปฏิวัติอิสลาม เมื่ออำนาจของชาห์ได้ถูกโค่นลงและอิมามโคมัยนีได้กลับเข้ามาชี้นำประชาชาติมุสลิมชาวอิหร่าน สถานการณ์ก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไป รัฐบาลอิสลามแห่งอิหร่านภายใต้การนำของอิมามโคมัยนีได้ตัดความสัมพันธ์ทางการทูตกับรัฐบาลอิสราเอลโดยสิ้นเชิง และประกาศนโยบายอย่างชัดเจนว่ามัสญิดอัล-อักซอหรืออัลกุศศ์เป็นสมบัติของประชาชาติมุสลิมที่จะต้องได้รับการปลดปล่อยจากการยึดครองของรัฐบาลไซออนิสต์ด้วยทรัพยากรทุกอย่างที่ประชาชาติมุสลิมมีอยู่

การประกาศนโยบายดังกล่าวของอิมามโคมัยนีนับเป็นการ พลิกโฉมหน้าการต่อสู้ในแนวรบด้านนี้อย่างสิ้นเชิง เพราะนโยบายนี้ได้เปลี่ยนการต่อสู้บนพื้นฐานของชาตินิยมอาหรับและผลประโยชน์ของชาติที่อยู่

ในวงจำกัดให้มาเป็นการต่อสู้ในนามของอิสลามที่มีความเป็นสากลของประชาชาติมุสลิมทั่วโลก เพราะอันที่จริงแล้ว มัสญิดอัล-อักซอหรืออัลกุศศ์นั้นมิได้เป็นสมบัติของชาติอาหรับแต่เพียงอย่างเดียว แต่มันเป็นสมบัติของมุสลิมทั่วโลก มันเป็นศาสนสถานอันศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่งของอิสลาม รองไปจากเมืองมักกะฮ์และมะดีนะฮ์ ในอดีต มัสญิดแห่งนี้เคยเป็นกิบลัตแห่งแรกของมุสลิมก่อนที่มุสลิมจะผินหน้าไปยังกะอูบะฮ์ในเวลาต่อมา เป็นสถานที่ที่ท่านศาสดามุฮัมมัด (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน) ได้เสด็จเมื่อยะรอญ์ขึ้นสู่ชั้นฟ้าเพื่อไปพบพระผู้อภิบาล นอกจากนั้นแล้ว สถานที่แห่งนี้ยังเป็นศูนย์รวมแห่งความศรัทธาของประชาชาติมุสลิมทั่วโลกอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ การปล่อยให้มัสญิดอัล-อักซอ หรืออัลกุศศ์ถูกทำลายก็หมายถึงการปล่อยให้ความศรัทธาแห่งอิสลามถูกย่ำยีทำลายลงไปในที่สุด

ด้วยสายตาที่ยังลึกถึงรากเง่าของปัญหา อิมามโคมัยนีรู้ว่ามัสญิดอัล-อักซอมีโอกาสจะได้รับการปลดปล่อยได้โดยการนั่งโต๊ะเจรจากับผู้ที่ใช้กำลังเข้ายึดครองอย่างผิดกฎหมาย อิมามโคมัยนีจึงมีท่าทีที่แข็งกร้าวในเรื่องนี้มาตลอด ท่านได้กล่าวว่า

“นานเท่าไรที่แผ่นดินปาเลสไตน์อันศักดิ์สิทธิ์ ประเทศเลบานอน และมุสลิมผู้ถูกกดขี่จะต้องตกอยู่ภายใต้การปกครองแบบทรราชย์ของอาชญากร ในขณะที่พวกท่านนั่งเฝ้าและคนอื่น ๆ กำลังช่วยกันกระพือเปลวเพลิงอยู่?”

“รัฐบาลทั้งหลายไม่รู้หรือว่าการเจรจาทางการเมืองกับบรรดาผู้กดขี่และอาชญากรแห่งประวัติศาสตร์นั้นจะไม่มีวันปลดปล่อยอัลกุศศ์หรือปาเลสไตน์หรือเลบานอนได้ และการเจรจานั้นอาจจะถูกถือว่าเป็นอาชญากรรมเสียด้วยซ้ำ”

คำพูดที่กล่าวมานั้นแสดงให้เห็นถึงท่าทีที่ไม่ยอมประนีประนอมของอิมามโคมัยนีเกี่ยวกับปัญหาที่รัฐบาลไซออนิสต์และชาติมหาอำนาจนักล่าอาณานิคมแผนใหม่ก่อขึ้นไว้เป็นอย่างดี

ดังนั้น เพื่อเป็นการปูพื้นฐานสำหรับการปลดปล่อย

อัลกุตส์ อิมามโคหม์นี่จึงได้กำหนดให้วันศุกร์สุดท้ายของเดือนรอมฎอนของทุกปีเป็นวันอัล-กุตส์เพื่อเตือนใจมุสลิมทั่วโลกให้นึกถึงความสำคัญของศาสนสถานแห่งนี้และร่วมกันหาทางปลดปล่อยอัลกุตส์ให้หลุดพ้นจากการยึดครองของรัฐบาลไซออนิสต์พร้อมกับปลดปล่อยมุสลิมทั่วโลกให้พ้นจากนโยบายกดขี่ของชาติมหาอำนาจ

อิมามโคหม์นี่ได้กล่าวว่า “วันแห่งกุตส์เป็นวันแห่งอิสลามและวันแห่งการฟื้นฟูอิสลาม วันแห่งกุตส์เป็นวันของผู้ถูกกดขี่ วันแห่งกุตส์เป็นวันเกิดแห่งอิสลาม บรรดานักล่าอาณานิคมจะต้องถูกเปิดโปงในวันกุตส์และจงให้มีวันกุตส์ในทุก ๆ ปี”

การที่อิมามโคหม์นี่เลือกเอาวันศุกร์เป็นวันกุตส์นั้นนับว่าเป็นความฉลาดหลักแหลมของท่านอันเกิดมาจากความสำนึกแห่งอิสลามทุกลมหายใจแห่งชีวิต เพราะวันศุกร์เป็นวันชุมนุมใหญ่ประจำสัปดาห์ของมุสลิม เป็นการชุมนุมเพื่อนมาช่วนกัน เพื่อร่วมกันฟังธรรมแห่งอิสลามและเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาลังคม และที่เลือกเอาวันศุกร์สุดท้ายของเดือนรอมฎอนเป็นวันกุตส์ก็เพราะ เดือนรอมฎอนเป็นเดือนแห่งการอิบาดะฮ์ เดือนแห่งการรับใช้อัลลอฮ์ เดือนแห่งการญิฮาด เดือนที่กุรอานถูกประทานลงมายังท่านศาสดาผู้ถูกคัดเลือกและเป็นเดือนที่มุสลิมประสบชัยชนะในสงครามบัตร์ ซึ่งเป็นสงครามครั้งแรกระหว่างผู้ศรัทธากับผู้ที่ไม่ศรัทธา

ประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าการต่อสู้กับศัตรูของอิสลามโดยอาศัยพื้นฐานอุดมการณ์ชาตินิยมและผลประโยชน์ของชาตินั้น ไม่มีวันที่จะได้รับผลสำเร็จหรือชัยชนะอันถาวร

ดังนั้น ทศนะของอิมามโคหม์นี่เกี่ยวกับเรื่องนี้จึงน่าที่จะเป็นเครื่องเตือนใจบรรดามุสลิมทั้งหลายที่กำลังดิ้นรนต่อสู้เพื่อฟื้นฟูอิสลามว่าการต่อสู้ในนาม ชาติของอิสลามเท่านั้นที่จะทำให้

บรรดามุสลิมประสบความสำเร็จและได้รับชัยชนะอย่างแท้จริง

ขอตอเอาต่อเอกองค์อัลลอฮ์ให้ทรงคุ้มครองบรรดาพี่น้องมุญาฮิดีนที่กำลังดิ้นรนต่อสู้เพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งอิสลามในทุกแนวรบและขอให้พระองค์ได้ทรงประทานชัยชนะให้แก่พวกเขาเหล่านั้น

และขอพระองค์ทรงประทานความสันติและความเมตตาให้แก่อัลมัรซุมอิมามโคหม์นี่ผู้ชี้นำการต่อสู้ให้แก่บรรดามุญาฮิดีนของพระองค์
อามีน

Tha islamlib
المكتبة الإسلامية الإلكترونية
www.thaislamlib.com